

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedkyně senátu Mgr. Daniely Zemanové a jeho členů: JUDr. Petra Gemmela, Mgr. Věroslava Řezáče, JUDr. Marcely Kratochvílové, JUDr. Josefa Doubka a JUDr. Dalimily Gadasové, projednal v ústním jednání dne 5. 9. 2012 kárnou žalobu ministra spravedlnosti, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, ze dne 9. 12. 2008, proti **JUDr. V. P.**, soudnímu exekutorovi, Exekutorský úřad Praha 7, se sídlem Tusarova 25, Praha 7, zastoupenému JUDr. Libuší Svobodovou, advokátkou se sídlem Nad Štolou 18, Praha 7, a rozhodl

t a k t o :

Podle § 19 odst. 2 zák. č. 7/2002 Sb., v platném znění,

s e kárně obviněný soudní exekutor JUDr. V. P.,

z p r o š ť u j e

kárné žaloby pro skutek spočívající v tom, že

byl nečinný v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 063 EX 464/04 v období od 11. 12. 2006 do 2. 6. 2008, ve vztahu k realizaci exekučního příkazu ze dne 10. 3. 2006, č. j. 063 EX 464/04 - 69,

protože skutek n e n í kárným proviněním.

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah kárné žaloby

Kárný žalobce podává žalobu pro kárné provinění dle § 116 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „exekuční řád“). Kárně obviněný byl dle jeho názoru v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 063 EX 464/04 nečinný, a to ve vztahu k realizaci exekučního příkazu vydaného dne 10. 3. 2006, č. j. 063 EX 464/04 - 69, čímž měl porušit povinnost postupovat bez zbytečných průtahů.

Dle odůvodnění kárné žaloby byla dne 12. 8. 2008 Ministerstvu spravedlnosti doručena stížnost oprávněné I. P. na nečinnost soudního exekutora JUDr. V. P. Následně provedenou prověrkou exekučního spisu sp. zn. 063 EX 464/04 bylo zjištěno, že kárně obviněný byl provedením exekuce pověřen usnesením Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 2. 3. 2004, sp. zn. 33 Nc 6525/2004; předmětem exekuce bylo uspokojení oprávněné I. P. ve výši 50 000 Kč s příslušenstvím proti povinnému V. P., a to na základě pravomocného a vykonatelného směnečného platebního rozkazu Městského soudu v Praze ze dne 3. 10. 2003, č. j. 53 Sm 189/2003 - 5.

Kárný žalobce z předmětného exekučního spisu zjistil, že dne 10. 3. 2006 vydal soudní exekutor exekuční příkaz k přikázání jiné peněžité pohledávky. Vyrozumění o skutečnosti, že usnesení o nařízení exekuce a uvedený exekuční příkaz nabyly právní moci (dále též pouze „Vyrozumění“), doručoval kárně obviněný poddlužníkovi (společnost LIGMET SD a. s., jakožto nájemce platící nájemné manželce povinného) dne 11. 12. 2006, avšak v rozporu s § 9 odst. 4, 5 vyhlášky č. 418/2001 Sb., tedy nikoliv do vlastních rukou. Poddlužník tudíž nevedl Vyrozumění jako doručené, v důsledku čehož pohledávku povinného zadržoval bez oprávnění, a to až do 4. 6. 2008. Kárně obviněný soudní exekutor toto zjistil až dne 2. 6. 2008 na základě telefonického dotazu u poddlužníka. Vyrozumění tak bylo poddlužníkovi řádně doručeno až dne 4. 6. 2008, následně poddlužník poukázal soudnímu exekutorovi zadržované plnění ve výši 84 423,50 Kč. Zbývající částka 8 272,50 Kč byla uhrazena přímo povinným dne 31. 7. 2008 na základě výzvy exekutora. Tím byla uhrazena celá dlužná pohledávka a náklady exekuce.

Ve vztahu k realizaci exekučního příkazu ze dne 10. 3. 2006 byl tedy soudní exekutor dle názoru kárného žalobce v období od 11. 12. 2006 do 2. 6. 2008, kdy navázal telefonický kontakt s poddlužníkem, bezdůvodně nečinný, a to po dobu téměř jednoho a půl roku. Kárný žalobce v tom spatřoval bezdůvodnou nečinnost soudního exekutora a porušení práva účastníků řízení na projednání věci bez zbytečných průtahů, což považoval za závažné pochybení, které je nutno označit za kárné provinění ve smyslu § 116 odst. 2 exekučního řádu. Navrhl uložit odpovídající kárné opatření.

II. Vyjádření kárně obviněného soudního exekutora

Kárně obviněný v první řadě namítl prekluzi, neboť kárného provinění se měl dopustit dne 11. 12. 2006. K tomuto datu byly prekluzivní lhůty upraveny § 117 odst. 5 exekučního řádu, subjektivní lhůta v délce 3 měsíců a objektivní lhůta v délce 12 měsíců.

Pokud byla kárná žaloba podána dle uvedeného ustanovení, ve znění účinném po 1. 1. 2008, jedná se o retroaktivní, ústavně nekonformní postup.

Kárně obviněný popírá, že by došlo ke kárnému provinění, které je popsáno v kárné žalobě. Není pravdou, že by předmětné exekuční řízení vůbec neprobíhalo. Kárně obviněný exekutor po vydání exekučního příkazu ze dne 10. 3. 2006 pokračoval v dalším vyhledávání majetku povinného a činil průběžně úkony, které jsou zaznamenány v exekučním spise. Zároveň respektoval ustanovení § 46 odst. 2 exekučního řádu, dle něhož je exekutor povinen provádět exekuce v pořadí, v jakém mu byla doručena usnesení o nařízení exekuce.

Po celou dobu od nařízení exekuce do 24. 9. 2008, kdy bylo řízení pravomocně ukončeno, řízení standardně probíhalo, pohledávka včetně nákladů exekuce byla vymožena. Není zřejmé, co kárný žalobce míní formulací „být nečinný ve vztahu k realizaci exekučního příkazu“. Kárně obviněný exekutor exekuční příkaz řádně vydal, doručil (což mu v žalobě není vytýkáno a zpochybňováno) a informoval dotčené subjekty o nabytí právní moci. Právě tento poslední „krok“ je kárně obviněnému vytýkán, tj. že vyrozumění o nabytí právní moci nezaslal do vlastních rukou poddlužníka.

Kárně obviněný toto vyrozumění zaslal do vlastních rukou poddlužníka, což je doloženo výpisem z elektronického podacího archivu, včetně výše poštovného, která potvrzuje zaslání zásilky do vlastních rukou. Skutečnost, že Česká pošta nevrátila doručenkou, což se stává zcela běžně, nelze přičítat k tíži kárně obviněného, pokud z jeho strany bylo prokázáno podání zásilky a výše poštovného. Údajné kárné provinění má tedy spočívat v jediném skutku, a to v neodeslání vyrozumění o právní moci poddlužníkovi do vlastních rukou v prosinci 2006. I kdyby se tento skutek teoreticky stal, jednalo by se o jediné jednání, nikoliv pokračující. Vzhledem k tomu by byl tento skutek ke dni podání kárné žaloby promlčen a nebylo by možné ho projednat.

K obsahu kárné žaloby dále kárně obviněný sděluje, že podle dokladů jím vedeného exekutorského úřadu, evidovaných v exekučním spise, a též dle výpovědí jeho zaměstnanců je dle jeho názoru nesporné, že vyrozumění o právní moci usnesení o nařízení exekuce bylo řádně zasláno do vlastních rukou poddlužníka povinného.

Stížnost oprávněná byla rovněž šetřena Obvodním soudem pro Prahu 7, kde byla shledána neoprávněnou. Kárně obviněný proto navrhuje provést důkaz spisem Obvodního soudu pro Prahu 7, vedeným pod sp. zn. 56 St 85/2008.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem kárně obviněný navrhuje, aby byl zproštěn kárného obvinění a aby mu byla přiznána náhrada nákladů kárného řízení, pokud kárný senát neshledá důvody pro zastavení řízení.

III. Průběh ústního jednání, dokazování

Při ústním jednání konaném dne 5. 9. 2012 kárný žalobce přednesl svůj návrh shodně s obsahem jeho písemného vyhotovení (viz výše).

Kárně obviněný v rámci výslechu upozornil na to, že se jednalo o věc, ve které byla problematická komunikace s účastníky. Jinak uvedl shodné skutečnosti jako v písemném vyjádření. Na dotaz, na základě jakých informací vycházel při vydání exekučního příkazu na přikázání peněžité pohledávky z titulu výplaty nájemného, pokud součástí spisu není nájemní smlouva mezi společností LIGMET SD a. s. a manželkou povinného s údaji o výši nájemného a jeho splatnosti, uvedl, že tato smlouva byla pravděpodobně založena v jiném exekučním spisu, kde byl povinným též V. P. Kárně obviněný připustil, že po vydání exekučního příkazu a sporném doručení Vyrozumění o nabytí právní moci v prosinci 2006 mluvil se zástupcem společnosti LIGMET SD a. s. telefonicky v květnu 2007, pravděpodobně na základě předchozího hovoru s V. P., aniž si předtím ověřil, jaká částka z titulu nájemní smlouvy měla být u uvedené společnosti k tomuto datu dle předpokladu deponována. Dále opakovaně odkázal na to, že úkony v této věci a komunikaci s účastníky zajišťoval pracovník exekutorského úřadu, Mgr. E.

Předsedkyně senátu dále seznámila účastníky s obsahem předběžného šetření. Za relevantní považovala následující písemné dokumenty z exekučního spisu zn. 063 EX 464/04:

Dne 10. 3. 2006 byl pod č. j. 063 EX 464/04 - 69 vydán kárně obviněným exekutorem exekuční příkaz na nařízení exekuce přikázáním jiné pohledávky než z účtu u peněžního ústavu. Jednalo se o pohledávku, kterou měla manželka povinného, E. P., vůči dlužníku LIGMET SD a. s. na základě smlouvy o nájmu nebytových prostor. Příkazem bylo dlužníku povinného zakázáno, aby povinné platil nájemné. Po doručení exekučního příkazu měl částky zadržet a po vyrozumění o nabytí právní moci usnesení o nařízení exekuce je vyplatit na zde uvedené číslo účtu. Pohledávka a příslušenství činily 84 423, 50 Kč.

Ve spisu jsou po datu vydání exekučního příkazu založeny další dokumenty týkající se exekučního řízení, z nichž je možno označit za úkony směřující k vymožení pohledávky následující:

- Žádost o poskytnutí součinnosti zasláná Obvodnímu soudu pro Prahu 3 ze dne 2. 6. 2006: žádost o sdělení, zda již bylo ukončeno dědické řízení, v němž jedním z pozůstalých je povinný V. P.
- Vyrozumění o právní moci usnesení o nařízení exekuce (neočíslováno) ze dne 11. 12. 2006: exekutor tímto společností LIGMET SD a. s. oznamuje, že dnem 2. 2. 2006 nabylo právní moci usnesení o nařízení exekuce, dále sděluje informaci, na jaké číslo mají být vyplaceny zadržené částky. K písemnosti není připojena žádná doručenka či jiný doklad o doručování a doručení.
- Elektronická žádost o poskytnutí součinnosti ze dne 11. 6. 2007 – odeslaná různým bankám s dotazem, zda u nich nejsou vedeny účty na jména povinných (pozn.: *ve spisu tato žádost následuje bezprostředně po vydání Vyrozumění ze dne 11. 12. 2006*).

- Úřední záznam soudního exekutora o telefonním hovoru se spol. LIGMET SD a. s. ze dne 18. 5. 2007: exekutor vznesl dotaz, zda jsou k dispozici peníze rezervované z titulu exekučního příkazu č. j. 063 EX 464/04 - 69. Bylo mu sděleno, že nikoliv, pokud by byly k dispozici, pracovnice společnosti se ozve; dáno na lhůtu 20. 11. 2007.
- Elektronická žádost o poskytnutí součinnosti ze dne 14. 12. 2007 – různým bankám, zda u nich nejsou vedeny účty na jména povinných.
- Usnesení vydané soudním exekutorem o zrušení exekučního příkazu ze dne 3. 11. 2004 na příkazání pohledávky z účtu povinného, neboť pohledávka byla zajištěna jiným způsobem (pozn.: reakce na přípis povinného V. P. ze dne 13. 5. 2008).
- Vyrozumění o právní moci usnesení o nařízení exekuce vydané soudním exekutorem ze dne 2. 6. 2008, adresované společnosti LIGMET SD a.s. Je zde uvedeno, že vzhledem k závadě v doručení předchozího vyrozumění exekutor opětovně oznamuje nabytí právní moci usnesení o nařízení exekuce dne 2. 2. 2006 a informaci o čísle účtu; k tomuto vyrozumění připojena dodejka, doručeno 4. 6. 2008.
- Záznam o interním šetření vedoucí kanceláře kárně obviněného ze dne 10. 12. 2008: ohledně doručování zásilky společnosti LIGMET SD a. s. v podstatě shodné skutečnosti uvedené ve vyjádření kárně obviněného (tj. doručováno 11. 12. 2006 do vlastních rukou, nevrátila se doručenka). Přiložen výpis z elektronické evidence exekutora, dle které byla dne 11. 12. 2006 odeslána na adresu společnosti LIGMET SD a. s. zásilka s poštovním ve výši 29 Kč, mělo se jednat o č. j. 063 EX 464/04 - 75 se značkou „VPM“. Dále je připojena kopie hromadného podacího lístku ze dne 11. 12. 2006, kde rovněž uvedeno odeslání zásilky pro LIGMET SD a. s. s výše uvedenou spisovou značkou, výše poštovného v částce 29 Kč (hmotnost 18 g).

Kárně obviněný exekutor dále navrhl provedení důkazu obsahem spisu o stížnosti, vedeného Obvodním soudem pro Prahu 1 pod sp. zn. 56 St 85/2008. Tento spis byl kárným senátem vyžádán, z ověřené kopie lze konstatovat, že řízení bylo vedeno o stížnosti oprávněné I. P. na nečinnost exekutora ve věci sp. zn. 33 Nc 6525/2004 (sp. zn. 063 EX 464/04 Exekutorského úřadu Praha 7). Soud ve věci zahájil standardní řízení, vyzval soudního exekutora k vyjádření, následně dne 4. 9. 2008 rozhodl, že stížnost na chování soudního exekutora neshledal důvodnou. K namítané nečinnosti se v přípisu ze dne 4. 9. 2008 nevyjádřil, ale stížnost byla tímto vyřízena jako nedůvodná.

Návrh na provedení důkazů výsledkem zaměstnanců exekutorského úřadu Mgr. F. E. a M. H. byl kárným senátem zamítnut, neboť skutečnosti, které měly být jejich výsledkem zjištěny (pokyn kárně obviněného ke způsobu doručení vyrozumění o nabytí právní moci), kárný senát nepovažoval za relevantní (viz níže).

Kárný žalobce v závěrečné řeči zdůraznil, že kárně obviněný byl připraven vyrozumět poddlužníka o právní moci usnesení o nařízení exekuce a exekučního příkazu již ke dni 3. 5. 2006, kdy mu byla soudem doručena doložka právní moci na usnesení o

nařízení exekuce, nicméně řádně jej vyrozuměl až dne 4. 6. 2008. Pokud kárně obviněný v době vytýkaných průtahů pokračoval v dalším vyhledávání majetku povinného, pak tento postup považuje kárný žalobce za neúčelný, nehospodárný, zbytečný. Došlo tak pouze k navýšení nákladů exekuce. Kárně obviněný se měl soustředit na ověření, zda jím vydaný exekuční příkaz příkázáním jiné peněžité pohledávky by vedl ke zdárnému ukončení exekuce, tj. vymožení vymáhané částky. Vlivem průtahu při realizaci exekučního příkazu byl poškozen jak povinný, kdy zbytečně narostla vymáhaná částka o běžící úrok z jistiny a náklady exekuce a trval zákaz nakládání s veškerým jeho majetkem v důsledku generálního inhibitoria; tak oprávněný, který nemohl s vymoženou částkou disponovat dříve. Došlo tedy k bezdůvodnému prodloužení exekučního řízení o téměř 18 měsíců. Pokud v exekučním řízení nebyl po uvedené dobu učiněn tak jednoduchý úkon jako řádné vyrozumění poddlužníka o splnění podmínek pro poukázání zadržovaného plnění, musel by exekutor prokázat existenci silného a legitimního důvodu, který by tuto nečinnost odůvodnil. To se však dle názoru kárného žalobce nestalo. Exekutor je povinen na základě procesní zásady řízení vyjádřené v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod v řízení postupovat bez zbytečných průtahů, aby nedocházelo k porušování práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení či třetích osob. Nečinnost měla v tomto projednávaném případě za následek opožděné vymožení plnění oprávněné a nejistotu povinného ohledně jejich stavu. Z tohoto důvodu je uvedená nečinnost závažným porušením povinností stanovených zákonem, čímž je naplněna skutková podstata kárného provinění soudního exekutora ve smyslu § 116 odst. 2 exekučního řádu. S ohledem na dosavadní rozhodovací praxi kárných senátů v obdobných věcech navrhuje kárný žalobce uložení kárného opatření ve formě pokuty ve výši 10 000 Kč.

Obhájkyňe kárně obviněného v závěrečné řeči zdůraznila, že kárně obviněnému soudnímu exekutorovi je v podstatě vytýkáno pouze řádné nedoručení oznámení o právní moci exekučního příkazu poddlužníkovi. Toto pochybení v žádném případě nemohlo ohrozit vážnost exekutorského úřadu, jak je uvedeno v kárné žalobě. Bylo prokázáno, že kárně obviněný v předmětném řízení úkony činil, vycházel ze sdělení pracovnice společnosti LIGMET SD a.s., která mu sdělila, že příslušnou částkou nedisponuje. Obhájkyňe zdůraznila, že kárně obviněný prokázal, že zásilka obsahující vyrozumění o nabytí právní moci byla odeslána, pouze si nezkontroloval navrácení doručky. Vzhledem k tomu, že je mu vytýkáno jednorázové pochybení, tj. nesprávné doručení, opakuje námitku uplynutí prekluzivních lhůt k zahájení kárného řízení. Pokud by kárný senát nedospěl k tomuto závěru, navrhuje zproštění žaloby.

Kárně obviněný využil práva posledního slova a uvedl, že za dobu své praxe (10 let prokurátor, 10 let advokát a 12 let exekutor) ještě nikdy nebyl účastníkem kárného řízení. Toto kárné řízení je pro něho výzvou, aby lépe prověřoval činnost svých zaměstnanců a celkově zdokonalil kontrolní praxi ve svém exekutorském úřadu. V dalším odkázal na závěrečnou řeč své zástupkyně.

IV. Hodnocení důkazů, závěr

Podle § 116 odst. 2 exekučního řádu je kárným proviněním exekutora závažné nebo opětovné porušení jeho povinností stanovených tímto zákonem, stavovským předpisem, nebo narušení důstojnosti exekutorského povolání jeho chováním.

V projednávané věci byl kárně obviněný exekutor obviněn z porušení povinnosti činit i bez návrhu úkony směřující k provedení exekuce, což mu ukládá § 46 odst. 1 exekučního řádu.

V prvé řadě se kárný senát byl povinen vypořádat s námitkou kárně obviněného ohledně uplynutí subjektivní i objektivní lhůty k podání kárné žaloby. Kárný žalobce označil pochybení kárně obviněného jako trvající delikt v podobě nečinnosti, vyvolané nesprávným doručením Vyrozumění ze dne 12. 11. 2006, která byla ukončena dne 2. 6. 2008, což je nutno dle jeho názoru považovat za datum spáchání deliktu určující pro posouzení lhůt k podání kárné žaloby. Vzhledem k úpravě lhůt v době spáchání tohoto deliktu, tj. ke dni 2. 6. 2008, byla dle § 117 odst. 5 exekučního řádu zachována jak šestiměsíční subjektivní lhůta (stížnost oprávněně byla kárnému žalobci doručena 12. 8. 2008, žaloba podána dne 9. 12. 2008), tak i dvouletá objektivní lhůta (k 9. 12. 2006 tvrzená nečinnost trvala). Kárně obviněný namítal, že podstatou kárné žaloby není nečinnost, nýbrž jednorázové pochybení při doručování, ke kterému mělo dojít 11. 12. 2006.

Aniž je v této části předjímana důvodnost kárné žaloby, kárný senát dospěl k závěru, že jejím předmětem je vytýkaná nečinnost kárně obviněného v exekučním řízení, a to v období od 11. 12. 2006 do 2. 6. 2008. Takto je zcela jednoznačně vymezena v popisu vytýkaného skutku, kterému odpovídá i odůvodnění kárné žaloby. Nesprávné doručování je uvedeno jako příčina průtahu v řízení, nikoliv jako pochybení, kterým by měl kárně obviněný samostatně spáchat kárné provinění. Kárný senát se tedy v tomto směru ztotožnil s kárným žalobcem a v souladu s výše uvedenými předpisy posoudil lhůty k podání kárné žaloby jako zachované.

Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že v exekučním spise, který exekutor vedl pod sp. zn. 063 EX 464/04, nebyly zaznamenány v období od 11. 12. 2006 do 2. 6. 2008, s výjimkou záznamu o telefonickém hovoru kárně obviněného s pracovníci společnosti LIGMET SD a. s. ze dne 18. 5. 2007, žádné úkony směřující k vymožení dlužné pohledávky prostřednictvím vydaného exekučního příkazu na příkázání jiné peněžité pohledávky. Dle kárného žalobce došlo k tomuto prodlení vlivem nesprávného doručení Vyrozumění o nabytí právní moci usnesení o nařízení exekuce a předmětného exekučního příkazu, neboť nebylo prokázáno, že byl poddlužníkovi, společnosti LIGMET SD a. s., doručen do vlastních rukou, jak to nařizuje ustanovení § 314 o. s. ř. Kárně obviněný oponoval a tvrdil, že Vyrozumění bylo poddlužníkovi doručováno v souladu se zákonem, tj. do vlastních rukou, avšak pochybením pošty došlo patrně k nesprávnému doručení a nevrácení doručenky. Kárný senát dospěl k závěru, že uvedené okolnosti doručování bohužel již nelze postavit zcela najisto, a to zejména z důvodu dlouhé časové prodlevy, která uplynula od předmětného doručení. V důsledku toho již nelze údaje o doručení spolehlivě zjistit od České pošty a svědecké výpovědi vztahující se k pokynu doručení určitým způsobem po době 12 let již mají též omezenou věrohodnost. Tato časová prodleva v kárném řízení nebyla zaviněna kárně obviněným a nelze mu ji přičítat k tíži. Kárný senát však dospěl k závěru, že i v případě, kdy by kárně obviněný dal pokyn

k doručení Vyrozumění do vlastních rukou poddlužníka v souladu se zákonem, došlo v řízení z jeho strany k porušení povinnosti vést řízení plynule a činit úkony směřující k provedení exekuce, a to z následujících důvodů:

Doručení Vyrozumění o nabytí právní moci usnesení o nařízení exekuce do vlastních rukou dlužníka povinného je dle § 314 o. s. ř. podmínkou pro to, aby tento dlužník vyplatil oprávněnému (případně prostřednictvím exekutora) dlužnou pohledávku. Jedná se tedy o nezbytnou a podstatnou podmínku úspěšného završení tohoto způsobu provedení exekuce. Soudní exekutor musí mít postaveno najisto, zda Vyrozumění o nabytí právní moci usnesení o nařízení exekuce bylo dlužníku povinného skutečně doručeno. Pokud mu není poštou vrácena doručenka, jakožto jediný relevantní doklad o úspěšném doručení, nemůže si být jistý, zda exekuce bude tímto způsobem úspěšně probíhat. I kdyby tedy kárně obviněný exekutor Vyrozumění dne 11. 12. 2006 skutečně předal k přepravě s pokynem k doručení do vlastních rukou společnosti LIGMET SD a. s., avšak úspěšnost doručení mu nebyla prokázána, byl povinen v přiměřené době ověřit úspěšnost doručení – ať již prostřednictvím České pošty či dotazem na uvedenou společnost. Kárně obviněný exekutor tuto skutečnost zjistil až dne 2. 6. 2008, tedy s několikaměsíční prodlevou. Ať již závada byla způsobena nesprávným pokynem k doručení ze strany exekutorské kanceláře či pochybením při doručování Českou poštou, neměla být zjištěna až s tak velkým časovým odstupem, v jehož důsledku logicky došlo k nečinnosti ve vztahu k tomuto způsobu provedení exekuce.

Jak je stručně uvedeno výše, povinnost postupovat plynule, rychle a účelně je v exekučním řádu zakotvena v § 46 odst. 1 (ve znění současném i ve znění účinném v době vzniku a průběhu vytýkaných průtahů), ve spojení s § 2 exekučního řádu. Tato povinnost je odvozena ze základní procesní zásady řízení vyjádřené v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a soudní exekutor je povinen tuto zásadu dodržovat na základě již zmíněného § 2 exekučního řádu a rovněž § 52 exekučního řádu, ve znění účinném do 30. 10. 2009 (v současném znění se jedná o § 55b exekučního řádu). Jak je konstantně judikováno, právo na řízení bez průtahů je součástí práva na spravedlivý proces, jehož se může domáhat každý v každém stadiu řízení. Exekutor je tedy povinen v řízení postupovat bez zbytečných průtahů, aby nedocházelo k porušování práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení či třetích osob.

Přestože exekuční řád, občanský soudní řád ani Listina základních práv a svobod explicitně nedefinují pojem „průtah“, je zřejmé, že se jedná o neodůvodněnou a nepřiměřenou nečinnost v řízení, přičemž právě neodůvodněnost a nepřiměřenost bude nutno před vyslovením závěru o průtazích zkoumat v každém jednotlivém případě, a to individuálně, dle konkrétních skutkových okolností, s přihlédnutím k povaze a složitosti věci, chování účastníků či třetích osob, atd. Nevyřízení konkrétní věci v odpovídající lhůtě (bez existence objektivní překážky takového stavu) negativně postihuje účastníky sporu. Je však třeba zdůraznit, že nelze každý dílčí případ nečinnosti v exekučním řízení bez dalšího označit za kárné provinění ve smyslu § 116 odst. 2 exekučního řádu. Dle konstantní judikatury kárného senátu musí mít jednání, které by naplnilo skutkovou podstatu kárného provinění, určitou intenzitu.

Na základě uvedených skutečností kárný senát dospěl k závěru, že kárně obviněný soudní exekutor se sice dopustil v předmětném řízení pochybení v podobě neodůvodněné nečinnosti, avšak vzhledem k okolnostem případu dospěl k závěru, že toto dílčí pochybení nedosahuje intenzity kárného provinění. Zejména nelze označit za průtah celou dobu, kterou vymezil kárný žalobce. Dle kárné žaloby byl kárně obviněný nečinný od prosince 2006, kdy bylo k rukám poddlužníka odesláno Vyrozumění. Jak je uvedeno výše, kárný senát dospěl k závěru, že kárně obviněný nebyl nečinný ihned po odeslání Vyrozumění, ale pochybení se dopustil až poté, kdy po uplynutí přiměřené doby v případě nevrácení doručky neověřil a nepostavil najisto doručení tohoto dokumentu. Kárný senát záměrně použil neurčitý právní pojem „přiměřená doba“, neboť je zřejmé, že žádný procesní předpis explicitně nestanoví povinnost ověření doručení, která vyplývá z požadavku jistoty řádného vedení řízení, logicky tedy není stanovena ani doba, ve které je vhodné takové ověření provést. Pro účely předmětného kárného řízení postačí konstatovat, že kárně obviněný exekutor nebyl nečinný od prosince 2006, jak tvrdil kárný žalobce, počátek nečinnosti je třeba posunout o přibližně několik týdnů případně měsíců dále.

Kárný senát přihlédl též ke skutečnosti, že kárně obviněnému byla vytýkána pouze dílčí nečinnost v řízení, tj. nečinnost ve vztahu k jednomu exekučnímu příkazu. Kárnému žalobci lze přisvědčit v tom, že z výsledků zjišťování majetku povinného se nakonec jednalo o jediný možný způsob provedení exekuce. Nelze však opominout obhajobu kárně obviněného, který namítal, že dle závazného vymezení skutku v kárné žalobě je mu vytýkána pouze dílčí nečinnost, tedy nikoliv ve vztahu k exekučnímu řízení jako celku. Kárný senát je skutkovým vymezením ze strany kárného žalobce vázán. Jestliže tedy kárný žalobce označil kárně obviněného vinným z nečinnosti vztahující se k realizaci jednoho exekučního příkazu, je nutno toto vymezení respektovat a zohlednit i tuto skutečnost při posuzování intenzity pochybení kárně obviněného exekutora.

Kárný senát dále považoval za důležité i to, že dle obsahu spisu byly ve věci činěny úkony průběžně, postup kárně obviněného exekutora byl s výjimkou uvedeného období plynulý a smysluplný. Ve věci není nepodstatné, že se jedná o zcela ojedinělé pochybení kárně obviněného, i přes velký objem vyřizovaných věcí jeho exekutorským úřadem mu podobná pochybení nebyla v minulosti vytýkána, po relativně dlouhou dobu výkonu povolání exekutora nečelil kárné žalobě.

Přestože tedy není sporu o výše popsaném pochybení kárně obviněného exekutora, kárný senát dospěl na základě výše uvedených skutečností k závěru, že jednání, které je kárně obviněnému vytýkáno, z důvodu nízké intenzity porušení povinností nesplňovalo znaky kárného provinění ve smyslu § 116 odst. 2 exekučního řádu, ve znění účinném do 25. 6. 2009. Kárně obviněný exekutor byl proto v souladu s § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb. kárné žaloby v plném rozsahu zproštěn.

P o u č e n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 5. září 2012

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně kárného senátu
ve věcech soudců